

Posudek vedoucího práce k teoretické části magisterské závěrečné práce

autorka práce: BcA. Veronika Lettrichová

název práce: Historické monochromatické fotografické techniky

instituce: Fakulta restaurování Univerzity Pardubice

autor posudku: Mgr. Lukáš Bártl

Magisterská diplomová práce BcA. Veroniky Lettrichové nazvaná Historické monochromatické fotografické techniky si kladla nemalé ambice vytvořit syntetické dílo zabývající se nejvýznamnějšími technikami fotografie od dob jejího vzniku až po „dobu želatinových papírů“, a to jak z pohledu umělecko-historického, tak z pohledu praktické výroby, identifikace a následného uchování těchto technik. Podobnou, byť ne totožnou ambici měl v domácím prostředí snad jen sborník Historická fotografie (ročník 2008/2009) vydaný Národním archivem v Praze a hned na úvod posudku je třeba říci, že práce Veroniky Lettrichové je v mnoha ohledech o mnoho lepší a přesvědčivější.

Je třeba ocenit práci studentky. Ta (a nyní vím, že naštěstí) nedbala mých rad zaměřit práci jen na tzv. ušlechtilé tisky a zkrátit ji tak přibližně na polovinu a pustila se do psaní textu v celé jeho dnešní šíři. Přes nesmírný záběr práce se Veronice Lettrichové podařilo vytvořit smysluplný, logicky na sebe navazující text, jenž zahrnuje jak stručný vývojový a umělecko-historický kontext, tak samotné jádro práce – způsoby zhotovení jednotlivých technik a „návody“ k jejich identifikování. S největším metodologickým problémem práce – totiž nemožností vytvořit vlastnoručně všechny reálné ukázky – se studentka vyrovnala převzetím cizích originálů a uvedením naměřených hodnot u každého konkrétního originálu. V částech textu, jež se věnují způsobům zhotovení jednotlivých technik, neváhala studentka dohledat dobové recepty a konfrontovat je s postupem, který užila sama. Z textu je cítit značná osobní zkušenost, která je pro pochopení média fotografie a konec konců i pro budoucí práci diplomantky nepochybně důležitější než leckterá teoretická stať.

Přes velmi vysokou a nezpochybnitelnou kvalitu práce Veroniky Lettrichové, je pro korektnost nutné uvést i několik málo záporných momentů. Tím prvním jsou pravopisné chyby. Přestože nepatřím k militantním bohemistům a sám nejsem jazykově příliš nadán, našel jsem jen na straně 13 tři hrubé chyby. Byť je další text o mnoho lepší, přesto neuniklo několik překlepů a chyb. Tyto výtky jsou však malicherné a celková slohová úroveň textu je dobrá. Další „výtky“, nebo možná jen pasáže, kterým jsem ne zcela dobře rozuměl, jsou pak spíše faktografického rázu a budiž zároveň chápány jako námět na diskuzi při samotné obhajobě. Na straně 149 vrací slečna Lettrichová použití clony až do roku 1855. Údaj neobsahuje odkaz na literaturu. Podle mých znalostí i literatury, byla známa funkce clony již mnohem dříve (používal ji například ve svých komorách i Joseph Niépce, který zemřel roku

1833). Dále, na straně 150, je uvedeno, že černání stříbrných solí při kontaktu se světlem si povšimnul již Angelo Sala, což je popřeno hned následujícími řádky o dalším vynálezci Johanu Heinrichu Schulzovi a podle mne není tento údaj pravdivý. Na straně 193 pak autorka v prvním odstavci v podstatě ztotožňuje techniku slaného papíru s kalotypií. Byť u zrodu obou technik stál opravdu W. H. F. Talbot, tak, pokud je mi známo, je technologický postup zhotovení odlišný!

Výše uvedené výtky však chápu spíše jako nepozornost než neznalost. Závěrečnou diplomovou práci BcA. Veroniky Lettrichové nazvanou Historické monochromatické fotografické techniky považuji po všech stránkách za vysoce kvalitní dílo, které je výsledkem samostatné a cílevědomé práce studentky.

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm výborně

Lukáš Bártl

v Brně dne 20. 9. 2011